

amigues segur que m'ajudarien).

Recorde un dia que Adrian i jo vam ficar a les cadires de Alma i Mª José una chincheta i pegament, i una se va punxar (Mª José) i l'altra se va pegar (Alma).

Un dia, Adrian i jo ens vam ficar dins d'una caixa de nevera. Les xiques van cridar a Elena (era el seu aniversari), i quan va entrar a classe, vam eixir de la caixa.

De l'Institut recorde menys, marejàvem i tontejàvem amb les xiques (però sense molestar).

Quines diferències vas trobar entre col·legi i institut?

Jo vaig anar a l'Institut de Vall d'Alba, era un institut gran, nou i amb moltes instal·lacions. Allí vaig conèixer molta gent de distints pobles.

Al col·legi a l'aula erem dos xics i dos xiques, i a l'Institut erem més xics que xiques.

Quan vaig anar a l'IES a primer d'ESO, encara que era prou fàcil, me va tocar estudiar una miqueta més.

Podries dir-me aspectes positius o negatius de l'escola i l'Institut?

A l'escola te trobes en família, n'hi ha un tracte més personal entre mestre i alumnes. Tens un mestre per tu quasi tot el dia, exceptuant quan te donen classe els especialistes.

Per una altra banda açò pot ser negatiu, ja que el professor està tot el dia damunt teu, no te donen descans. I, a escola, el que vols és que no te maregen molt.

Respecte a l'Institut, cal dir que és més divertit (sobretot els primer anys), ja que coneixes a molta gent. Allí eres un mes del grup (a escola als mestres els importe molt si treballes i aprens, i a l'Institut canvia una miqueta).

Quan arribes a l'Institut trobes a faltar aquestes commemoracions.

Mantens la relació amb els companys d'escola? I amb els de l'Institut?

Si, la colla de l'escola se manté intacta. Tots els companys d'escola seguim sent amics (Pili, Raquel, Vanessa, Jenny, Sonia, Isabel, Alma, Laura, Adrian

i jo). Als companys de l'Institut, si els veig parlem i prenem una copa però no tenim una relació tan forta.

Què recordes de l'any que vas ser quintos?

Bé, ens ho vam passar molt bé. Vam fer moltes animalades. L'acte que més me va agradar va ser la volta als masos (quasi tots els quintos/es tenien un mas), ens banyàvem a les basses, ens tiràvem farina... Cal pensar que és una vegada en la vida, i ho tens que aprofitar.

Toques en un grup musical, com va sorgir formar-lo?

Edgar i jo som molt amics des de menuts. Sempre parlàvem de formar un grup, Edgar tocava la percussió i jo cantava. Quan a Edgar, per aprovar l'ESO, li van regalar una bateria, vam veure la oportunitat de fer realitat el nostre somni.

Un dia ens vam ajuntar Nahum, Edgar i jo, i amb la bateria de la banda, i un micro vam començar a tocar.

Quins són els components del grup?

Els components fixes som Edgar (bateria), Nahum (guitarra), Carlos (baix) i jo (cantant).

Alguns han anat variant. Primer Lucia i Leticia cantaven. Va arribar un moment que vam decidir tindre una seguida i un compromís més fort, i, quan vam passar a ser orquestra, va entrar Rocío. Per un altra part, Gabi (teclats) com no podia vindre ha segut substituït per Mar.

El nostre representant és Levante, i el nostre manager – relacions públiques és Omar.

Quan assageu?

Abans assajàvem en divendres, però com ara ja no podem, assagem en cap de setmana. Si entre setmana n'hi ha algun dia festiu l'aprofitem per assajar també.

En quant a les hores que assagem, no t'ho puc dir, ja que depèn. Podem estar 4, 5...hores. Toquem pop-rock espanyol i anglès. Ara volem introduir més cançons de parla anglesa.

La última actuació va ser el 4 de desembre en Chert (última actuació d'enguany).

Ha suposat molt de sacrifici tocar al grup?

Doncs si. Part del teu temps lliure el passes assajant, i no de festa amb els teus amics. Entre setmana tampoc pots estar amb ells, ja que estàs estudiant. A banda de la música, la meua altra afició es l'esport. Practique el futbol i el frontó (dimarts i dimecres entrene). Estic federat en els dos esports, i tens que complir.

I amb tanta ocupació no tinc temps per tindre novia, i pense que encara que no vull tindre-la. M'agradaria dir que ara, amb 20 anys, sóc molt jove per tindre novia. Vull viure la vida. Quan tingue 30 anys, voldria tindre-la per centrar-me una miqueta. Per ara no vull cap novia que me digue que puc o què no puc fer, per això ja tinc a ma mare!